

P R Æ F A T I O.

Quanto pulchrius, ornatus, & limatius surrexisset hoc opus, si, secundis curis *superadditis*, inconditam istam materiam suas in partes sapientissimus ille Architectus disposuisset! Sed quum quam plurima profundæ eruditionis, subacti iudicii, & miræ sagacitatis *indicia* & documenta ubivis in hisce Annotationibus, ut *tumultuario* congestis, compareant, quorum ope difficiliora quæque loca in *Epistolis S. Ignatii*, tum quoad verba, tum quoad sensum, explicantur, & novo lumine ex S. Theologiæ artisque Criticæ penetralibus reſeratis superſuſo illustrantur, credo neminem hisce studiis paullo exercitatum adeo stupido, inepto, & effero fore ingenio, quin, invidia malisque affectibus sepositis, facile conceſſerit, non leve damnum sacris literis accessurum fuisse, si perpetuis tenebris sepultæ jacuissent: & forte jacuissent, ne dicam, omnino periissent, nisi ipse eruiſſem, &, imprudens licet, obſtricta fide hoc incoëptum in me ſuſcepſſem. Superatis hisce ſalebris, ad amœniora pergo, in quibus quid in elucidando Græco textu in hac editione præſtitum ſit, ſine omni ambage & fūco, perſpicue & candide repræſentabo.

Quæ in editione Amſtelodamenſi præ feſtinatione omiſſa erant, & quæ perperam exſcripta, ex nova iſta collatione, quam, iſtud conſilium ſuggerente D. Voſſio, fieri procuravit D. Pearſonius, ſuis in locis inferui & emendavi: additis ſubinde ad imum paginæ quibuſdam breviculis Scholiis & conjecturis, quæ in oculos facile incurrunt, quibus textus facilior intellectu reddi poſſit.

Contulit D. Pearſonius *veterem Latinam verſionem*, à D. Uſſerio Armachano primo publicatam, barbaram quidem, ſed ad verbum fideliter expreſſam exactamque, ex codice MS. in Archivis bibliothecæ Collegii Caio-Gonvillani Cantabrigiæ reposito, & ante quadringentos annos aut circiter, ut ex characteribus & figuris literarum conjecturam facere libet, ſcripto, quem ego quoque ea qua potui accuratione contuli, correctis illius, cujus opera uſus eſt D. Uſſerius, aberrationibus. Vellem equidem codicem alterum ex bibliotheca Viri Reverendiſſimi, D. Montacutii, olim Episcopi Norvicenſis, quem ab illo mutuo acceperat Armachanus, conſuluiſſe: ſed ubi jam reperiendus ſit, ne inveſtigando quidem expiſcari poſſum. Veterem harum Epistoſularum verſionem in bibliotheca Vaticana exſtare teſtatur ^a Turrianus libro

^a Pag. 8. Lutetiæ 1573. 8°. *Ignatius in veterē interpretatione Latina manuſcripta Epistoſole ad Philadelphenſes, quæ in Vaticano eſt, non habet, quod in Græca Epistoſola nuper in publicum emiſſa legitur, de Paulo inter eos, qui uxorem habuerunt.*

b

primo